

udelukkes dog ikke herved, at saadanne kunne begjæres, hvilket, som bemærket, bør søges undgaaet.

I Forbindelse hermed har man anset det hensigtsmæssigt at foreslaa, at hvis en Kreditor, efter at Evangsauktion er begjært, foretager Arrest eller Eksekution i Eiendommen, maa han selv bære de derved foranledigede Omkostninger.

Til § 22.

En betydningsfuld Følge af Forslagets Bestemmelser er den Virksomhed, som Auktionsforvalteren vil faae, idet der tillægges ham en Kompetence, som han hidtil ikke har havt. Men ved Siden heraf paalægges der ham, navnlig ved Evangsauktioner over faste Eiendomme, et Arbejde, som mange Steder, og særlig da i Kjøbenhavn, vil blive overordentlig byrdefuldt og mulig endog uoverkommeligt, og man maa derfor anse det nødvendigt, enten at Auktionsforvalteren ved disse Auktioner maa kunne antage en Medhjælper i Analogi med Antagelse af en Auktator som Siksteforvalterens Medhjælper i Døds- og Konkursboer, eller at Auktionsforvalterens Kontorholdsvederlag forhøies, mange Steder endog meget betydeligt. Da et Flertal af Udvalget (Mhlefeldt, Boesen, Høst, Larsen, Dyrnbøll, P. Pedersen og Thygesen) imidlertid antager, at en saadan Forhøielse — hvis retfærdige Fordeling efter Arbejdet derhos vil være en Umulighed — for Tiden kun har ringe Udfigt til at kunne gennemføres, vilde det foretrække det første Alternativ som det formentlig rigtige, men af Mangel paa fornødne Oplysninger om, i hvilken Grad dette kunde antages at ville forsøge Auktionsomkostningerne, har man ikke aldeles tilstrækkelig Anledning til for Tiden at stille Vædringsforslag derom.

Et Mindretal af Udvalget (Grifftrup og R. Sørensen) kan ikke skjønne Andet, end at en mulig Udgift til Medhjælp bør bæres af Statskassen, der jo indtæstet af formentlig rigeligt Gebyr for Auktioners Sværtsættelse, og dette vil efter Mindre-

tallets Skjøn sikkert uden store Vanskeligheder kunne lade sig ordne ved en Forhøielse af Kontorholdsogdtgjørelsen til de paa-gjældende Auktionsforvaltere.

Udvalget har derhos ment, at Fristen for Indkaldelsen maa kunne forlortes noget, og at Indkaldelsen principalt bør ske ved en særlig Henvendelse til de Interesserede, og kun subsidiært ved en almindelig Indvarsling gennem Bladene, idet det vistnok tør forudsættes, at i de allerfleste Tilfælde vil det være tilstrækkelig bekendt, hvem der har Interesse i Evangsafalget.

I Overensstemmelse hermed har Udvalget derfor tilladt sig at stille Vædringsforslag, ligesom man endvidere har stillet et Vædringsforslag for at tydeliggjøre den i Paragrafens Slutningsstykke liggende Tanke.

Til § 23.

Ved de foreslaaede med Bestemmelserne i Fbdg. 11te September 1833 overensstemmende Frister for Kjøbesummens Erlæggelse vil det let kunne indtræffe, at der kun kommer til at ligge et meget kort Tidrum mellem den første og sidste Indbetaling, hvorved Eiendommens Pris vil kunne trykkes. For at undgaa dette, stilles et Forslag, gaaende ud paa, at der mindst bør være 3 Maanedre mellem første og sidste Udbetaling.

Til § 24.

Da Forslagets Bestemmelser let vilde kunne fremkalde Tvivl, har man foreslaaet denne Paragraf affattet overensstemmende med Sagførerforeningens Bemærkninger, til hvilke man tillader sig at henvise.

Til § 25.

Hvor Eiendommen overtages, inden Betaling finder Sted, har man for at undgaa, at Paagjældende skal forringe den, foreslaaet en Forhøielse af Sikkerhedsstillelsen fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$.

Til § 28.

For at fremme Forsølgningen har man anset det rigtigt, at Udmeldelsen af Burde-